4. Penningbelopp som skall omräknas från en nationell valutaenhet till en annan skall först omräknas till ett belopp som uttrycks i enheten euro, avrundat till minst tre decimaler, och sedan omräknas till den andra nationella valutaenheten.

Artikel 5

Penningbelopp som skall betalas eller redovisas när en avrundning sker efter en omräkning till enheten euro enligt artikel 4 skall avrundas uppåt eller nedåt till närmaste cent. Penningbelopp som omräknas till en nationell valutaenhet skall avrundas uppåt eller nedåt till närmaste underenhet eller, i avsaknad av underenheter, till närmaste enhet eller enligt nationell praxis till en multipel eller del av den nationella valutaenhetens enhet eller underenhet. Om tillämpningen av omräkningskursen ger ett resultat som ligger exakt mitt emellan skall beloppet avrundas uppåt.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning (EG) om införande av euron

(96/C 369/06)

KOM(96) 499 slutlig — 96/0250(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 oktober 1996)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 109l.4 tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

med beaktande av Europaparlamentets yttrnande, och

med beaktande av följande:

1. I denna förordning fastställs monetära lagbestämmelser för de medlemsstater som har infört euron. Bestämmelser om kontinuitet för avtal, ersättande av hänvisningar till ecun med hänvisningar till euron i rättsliga instrument samt avrundning har redan fastställts genom rådets förordning [. . .]. Åtgärder inom andra rättsområden kommer vid behov att behöva övervägas, till exempel beträffande parallella prisangivelser och omräkningsavgifter.

2. Europeiska rådet beslutade vid sitt möte i Madrid den 15—16 december 1995 att namnet på den europeiska valutan skall vara "euro". Det specifika namnet "euro" kommer att ersätta den allmänna beteckningen "ecu" som används i fördraget för att hänvisa till den europeiska valutaenheten. Som valuta för medlemsstaterna utan undantag delas euron in i ett-hundra enheter med namnet "cent". Fastställandet av namnet "cent" hindrar inte att varianter av denna beteckning används i dagligt bruk i medlemsstaterna.

3. Rådet skall när det handlar enligt artikel 109l.4 tredje meningen i fördraget vidta de åtgärder som behövs för att snabbt införa euron, utöver fastställandet av omräkningskurserna.

4. Då enligt artikel 109k.2 i fördraget en medlemsstat blir en medlemsstat utan undantag skall rådet enligt artikel 109l.5 i fördraget vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa euron som enda valuta i den medlemsstaten.

5. Enligt artikel 109l.4 i fördraget skall rådet, då den tredje etappen börjar, fastställa de omräkningskurser till vilka de deltagande medlemsstaternas valutor oåterkalleligen skall låsas och den oåterkalleligen låsta kurs till vilken euron skall ersätta dessa valutor.

6. Lagbestämmelser bör tolkas mot bakgrund av avsaknaden av växelkursrisk både mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna och mellan dessa nationella valutaenheter.

7. Beteckningen "avtal" som används för att definiera rättsliga instrument är avsedd att inkludera bland annat skriftliga och muntliga avtal, underförstådda avtal och avtal som framgår av parternas konkludenta uppträdande.

8. I syfte att förbereda en smidig övergång till euron är det nödvändigt med en övergångsperiod för tiden mellan ersättandet av de nationella valutorna med euron och införandet av sedlar och mynt i euro. Under denna tidsperiod kommer de nationella valutaenheterna att definieras som olika denomineringar av euron. Juridisk likvärdighet mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna kommer att fastställas.

9. Euron bör vara beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB) och för centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna. Detta hindrar inte att de nationella centralbankerna kan föra räkenskaper i sina nationella valutaenheter under övergångsperioden, särskilt för sin personal och den offentliga förvaltningen.

10. Under övergångsperioden är rättsliga instrument giltiga oavsett om de upprättas i enheten euro eller i den nationella valutaenheten. Om inte annat avtalas måste de ekonomiska aktörerna, för alla handlingar som utförs enligt ett rättsligt instrument, respektera den valutaenhet som instrumentet är uttryckt i. För att säkerställa att betalningssystemen fungerar smidigt är undantag från denna allmänna regel nödvändiga. I syfte att, om nödvändigt, tillåta att den valutaenhet som utestående skulder är uttryckta i ändras till enheten euro och att beräkningsenheten för de operativa förfarandena på organiserade marknader ändras, bör medlemsstatena ha möjlighet att vidta lämpliga åtgärder.

11. I transaktioner med den offentliga sektorn får medlemsstaterna tillåta användningen av enheten euro, men kan enbart föreskriva den på grundval av gemenskapslagstiftning.

12. Enligt artikel 105a i fördraget får rådet vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt.

13. Det behövs ett lämpligt skydd mot förfalskning för sedlar och mynt.

14. Sedlar och mynt i nationell valuta förlorar sin ställning som lagliga betalningsmedel senast sex månader efter utgången av övergångsperioden. Av praktiska skäl kan det vara lämpligt att införa sedlar och mynt i euro redan en kort tid före utgången av övergångsperioden.

15. Från och med utgången av övergångsperioden kommer hänvisningar till de nationella valutaenheterna i rättsliga instrument som föreligger vid utgången av övergångsperioden att behöva betraktas som hänvisningar till euron enligt respektive omräkningskurs. Det är därför inte nödvändigt att fysiskt ändra denomineringen av befintliga rättsliga instrument. De avrundningsregler som fastställs i rådets förordning [...] gäller även omräkningar som görs vid utgången av eller efter övergångsperioden. Av tydlighetsskäl kat det vara önskvärt att det fysiska bytet av valutaenhet sker så snart det är lämpligt. Från och med utgången av övergångsperioden är inte längre de tidigare nationella valutaenheterna giltiga vid upprättandet av nya rättsliga instrument.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

DEL I

Definitioner

Artikel 1

I denna förordning avses med:

— *deltagande medlemsstater*: (länderna A, B ...),

— *rättsliga instrument*: lagbestämmelser, administrativa rättsakter, rättsliga beslut, avtal, ensidiga rättsakter, andra betalningsinstrument än sedlar och mynt samt andra instrument med rättslig verkan,

— *omräkningskurser*: de omräkningskurser som oåterkalleligen fastställts av rådet enlighet artikel 109l.4 första meningen i fördraget,

— *enheten euro*: den valutaenhet som definieras i artikel 2 andra meningen i fördraget,

— *nationella valutaenheter*: de deltagande medlemsstaternas valutaenheter såsom de definieras i respektive medlemsstats monetära lagstiftning dagen före början av den tredje etappen,

— *övergångsperiod*: den period som börjar den 1 januari 1999 och slutar senast den 31 december 2001,

— *organiserade marknader*: marknader för regelbunden handel med samt clearing och avveckling av något av de instrument som är angivna i avsnitt B i bilagan till direktiv 93/22/EEG (1) om investeringstjänster inom värdepappersområdet, inklusive system för regelbunden handel med samt clearing och avveckling av betalningsinstrument.

DEL II

Ersättande av de deltagande medlemsstaternas valutor med euron

Artikel 2

Valutan för de deltagande medlemsstaterna skall vara euron. Valutaenheten skall vara en euro. En euro skall vara indelad i etthundra cent.

Artikel 3

De deltagande medlemsstaternas valutor skall ersättas av euron till omräkningskurserna.

Artikel 4

Euron skall vara beräkningsenhet för Europeiska centralbanken (ECB) och för centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna.

DEL III

Övergångsbestämmelser

Artikel 5

Artikel 6—9 skall gälla under övergångsperioden.

Artikel 6

1. Euron skall även vara indelad i de nationella valutaenheterna enligt omräkningskurserna. Varje underuppdelning av dessa skall bibehållas. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning skall den monetära lagstiftningen i de deltagande medlemsstaterna fortsätta att gälla.

2. Om hänvisning görs till en nationell valutaenhet i ett rättsligt instrument skall denna vara lika giltig som en hänvisning till euron.

Artikel 7

Att valutorna i de deltagande medlemsstaterna ersätts med euron får inte i sig ändra denomineringen av de rättsliga instrument som föreligger den dag då valutan ersätts.

Artikel 8

1. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument som föreskriver användning av en nationell valutaenhet skall utföras i den nationella valutaenheten. Handlingar som utförs enligt rättsliga instrument i vilka användning av enheten euro föreskrivs skall utföras i den enheten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller förutsatt att parterna inte har avtalet något annat.

3. Utan hinder av punkt 1 kan varje belopp som är uttryckt i antingen enheten euro eller i en given deltagande medlemsstats nationella valutaenhet, och som skall betalas inom den medlemsstaten genom kreditering av borgenärens konto, betalas av gäldenären antingen i enheten euro eller i den nationella valutaenheten. Beloppet får krediteras borgenärens konto i den valuta som hans konto är noterat i, varvid eventuella omräkningar skall ske till omräkningskurserna.

4. Utan hinder av punkt 1 får varje deltagande medlemsstat vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att

— ändra den valutaenhet som utestående skulder är uttryckta i från nationella valutaenheter till enheten euro; denna bestämmelse skall gälla obligationer och skulder i form av värdepapper,

— tillåta organiserade marknader att ändra sin beräkningsenhet från en nationell valutaenhet till enheten euro.

5. Andra bestämmelser än dem som anges i punkt 4 och som föreskriver användning av enheten euro får endast av de deltagande medlemsstaterna enligt den tidsram som fastställs genom gemenskapslagstiftningen.

6. Nationella rättsliga bestämmelser som tillåter eller föreskriver nettning, kvittning eller tekniker med liknande verkan skall gälla monetära förpliktelser oberoende av vilken valutaenhet de är uttrycka i, om denna valutaenhet är euro eller en nationell valutaenhet, varvid varje omräkning skall ske till omräkningskurserna.

(1) Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT nr L 141, 11.6.1993, s. 27).

Artikel 9

Sedlar och mynt i nationell valuta skall behålla sin status som lagliga betalningsmedel inom de territoriella gränser som gäller den sista dagen före etapp tre.

DEL IV

Sedlar och mynt i euro

Artikel 10

Senast den 1 januari 2002 skall ECB och centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna sätta i omlopp sedlar i euro. Oberoende av artikel 15 skall dessa sedlar vara de enda sedlar som är lagliga betalningsmedel i alla dessa medlemsstater.

Artikel 11

Senast den 1 januari 2002 skall de deltagande medlemsstaterna ge ut mynt i euro eller i cent som följer de bestämmelser om valörer och tekniska specifikationer som rådet fastställer enligt artikel 105a.2 andra meningen i EG-fördraget. Oberoende av artikel 15 skall dessa mynt vara de enda mynt som är lagliga betalningsmedel i alla dessa medlemsstater. Förutom den utgivande myndigheten och de personer som är särskilt utsedda genom den nationella lagstiftningen i den utgivande medlemsstaten skall inte någon part vara skyldig att ta emot mer än femtio mynt vid varje betalning.

Artikel 12

De deltagande medlemsstaterna skall säkerställa lämpliga påföljder för förfalskning av sedlar och mynt.

DEL V

Slutbestämmelser

Artikel 13

Artikel 14—16 gäller från och med utgången av övergångsperioden.

Artikel 14

Då hänvisning görs till de nationella valutaenheterna i rättsliga instrument som föreligger vid utgången av övergångsperioden skall dessa hänvisningar betraktas som hänvisningar till enheten euro enligt respektive omräkningskurs och beräknad enligt de avrundningsregler som fastställs i rådets förordning [. . .].

Artikel 15

Sedlar och mynt i nationella valutaenheter enligt artikel 6.1 får fortsätta att vara lagliga betalningsmedel inom sina respektive territoriella gränser under högst sex månader efter utgången av övergångsperioden. Denna period kan förkortas genom nationell lag.

Artikel 16

Enligt lag eller praxis i de deltagande medlemsstaterna skall respektive utgivare av sedlar och mynt fortsätta att ta emot, i utbyte mot euro till omräkningskursen, de sedlar och mynt som dessa tidigare givit ut.

DEL VI

Ikraftträdande

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.